

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 477/2025-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Petra Molnára a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], bez právneho zastúpenia proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/199/2024 z 12. júna 2025 takto

r o z h o d o l :

1. Návrhu na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**
2. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 19. augusta 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením najvyššieho súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť najvyššiemu súdu na ďalšie konanie, ako aj priznať mu náhradu trov konania pred ústavným súdom. Sťažovateľ zároveň požiadal o ustanovenie právneho zástupcu pre toto konanie pred ústavným súdom, pretože povinné právne zastúpenie nemôže splniť z dôvodu nepriaznivých majetkových pomerov, o čom predložil tlačivo.
2. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a napadnutého rozhodnutia vyplýva nasledujúci stav veci:
3. Okresný súd Trenčín uznesením č. k. 13C/63/2023-214 z 31. januára 2024 zastavil konanie o žalobe sťažovateľa, ktorou sa domáhal určenia vlastníctva k nehnuteľnosti z dôvodu skoršieho právoplatného meritórneho rozhodnutia o tej istej veci.
4. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne potvrdzujúcim uznesením sp. zn. 5Co/25/2024 z 22. mája 2024, ktoré bolo sťažovateľovi doručené

listinne 5. júna 2024 (doručenka na č. I. 254 B). Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal sťažovateľ dovolanie osobne 8. októbra 2024.

5. Najvyšší súd napadnutým uznesením odmietol dovolanie sťažovateľa z dôvodu jeho oneskoreného podania, pretože posledným dňom na podanie dovolania bol 5. august 2024. Dovolanie zároveň nebolo spísané advokátom.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Proti uzneseniu najvyššieho súdu podal sťažovateľ túto ústavnú sťažnosť bez právneho zastúpenia. Z jej obsahu možno zistiť, že napadnuté uznesenie najvyššieho súdu považuje sťažovateľ za príliš formalistické, pretože sa „odmietol zaoberať výnimočnou situáciou, keď lehota na dovolanie bola objektívne ovplyvnená prieťahmi Okresného súdu Trenčín, hoci zákon umožňuje odpustiť zmeškanie lehoty v mimoriadnych prípadoch... Okresný súd Trenčín, ktorý mal povinnosť bezodkladne zabezpečiť sprístupnenie spisu a doručenie, postupoval s prieťahmi – o odoslaní spisu Najvyššiemu súdu sa sťažovateľ dozvedel oneskorene, čo objektívne ovplyvnilo jeho možnosť podať dovolanie v zákonnej lehote. Až dňa 23.05.2025 ma sudkyňa OS Trenčín JUDr. Dubovcová informovala, že spis bol odoslaný na Najvyšší súd SR už 19.12.2024. Túto informáciu som získal až po mojej písomnej urgencii z 22.05.2025. Sudkyňa OS Trenčín JUDr. Dubovcová ma neinformovala o stave konania a konala v rozpore s povinnosťou zabezpečiť mne ako účastníkovi riadny prístup k súdu a preto som podal sťažnosť na sudkyňu JUDr. Dubovcovú, predsedkyňu OS v Trenčíne. Najvyšší súd SR v napadnutom uznesení konštatoval zmeškanie lehoty na podanie dovolania a odmietol sa vecne zaoberať dovolacími dôvodmi, čím došlo k odňatiu prístupu k súdu... Ústavný súd SR opakovane judikuje, že prílišný formalizmus, ktorý odníma účastníkovi prístup k súdu, je protiústavný.“

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka formalistického posúdenia oneskorenosti podania dovolania sťažovateľom.

8. Ústavný súd vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov nie je alternatívnou ani mimoriadnou opravnou inštanciou. Ústavný súd konštantne akceptuje, že otázka posúdenia, či sú splnené zákonné podmienky prípustnosti opravného prostriedku, patrí (v zásade) do výlučnej právomoci všeobecných súdov, a nie do právomoci ústavného súdu, pretože ide o aplikáciu zákona, podústavného práva. Úloha ústavného súdu sa preto aj v posudzovanej veci obmedzuje na posúdenie, či všeobecný súd v napadnutom uznesení dostatočným, a teda ústavne akceptovateľným spôsobom odôvodnil svoj záver o oneskorenom podaní dovolania.

9. Priložené uznesenie krajského súdu z 22. mája 2024 obsahovalo riadne poučenie o lehote a mieste na podanie dovolania, keď uviedol, že je potrebné ho podať „v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.“. Vzhľadom na to, že dovolanie sa podáva na súde, ktorý rozhodol v prvej inštancii, nie je pre posúdenie dodržania lehoty relevantné, kedy bol spis odstúpený najvyššiemu súdu ani kedy bola táto skutočnosť oznámená sťažovateľovi. Účinky včasného podania dovolania

nastanú už jeho doručením súdu prvej inštancie. Argumentácia sťažovateľa teda nevykazuje racionálnu vecnú súvislosť s oneskorením podania jeho dovolania.

10. Ústavný súd v namietanom uznesení preto nezistil taký výklad a aplikáciu zákonných predpisov rozhodných pre vec samotnú, ktorými by poprel ich účel a význam a ktoré by mohli vyvolať účinky nezlučiteľné so základným právom sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie a na súdnu ochranu. Ide o aplikáciu platného a účinného ustanovenia § 447 písm. a) CSP, ktorá je zrozumiteľne odôvodnená.

11. Ústavný súd preto konštatuje, že odôvodnenie napadnutého uznesenia najvyššieho súdu je z hľadiska jeho zrozumiteľnosti ústavne akceptovateľné, a preto ústavný súd ústavnú sťažnosť odmieta podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

12. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že v petite sťažnosti uvedený postup okresného súdu porušujúci označené práva sťažovateľa, ktorý považuje sťažovateľ za nesprávny, nie je podporený relevantnou zrozumiteľnou argumentáciou, ktorá by signalizovala možnosť vyslovenia porušenia označených práv, a preto je aj v tejto časti ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená.

13. Ústavný súd môže rozhodnúť o ustanovení právneho zástupcu v konaní pred ním, ak sú kumulatívne splnené tri podmienky, resp. predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu: (i) žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu, (ii) majetkové pomery odôvodňujúce takúto žiadosť a to, že (iii) nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

14. Za zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti ústavný súd považuje nesplnenie neodstrániteľných podmienok konania, ako je nedostatok právomoci ústavného súdu, oneskorenosť podania ústavnej sťažnosti, jej zjavná neopodstatnenosť alebo neprípustnosť.

15. Ak teda ústavný súd po posúdení obsahu ústavnej sťažnosti dospel k záveru, že v danom prípade je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená, znamená to, že ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti a nie je splnený jeden z predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, v dôsledku čoho nemožno žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom vyhovieť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. september 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu